

ရွှေမှုန့်ခင်းလမ်းမှသည် သံယောဇဉ်ကြိုးတန်းဆီသို့

ရသေ့ဝတ္ထုတို့များ

ပိုင်လင်ဇော် (သတ္တု)

၈၀၈
CAN
82017

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

စာရေးသူအား အဘဦးဘိုအေး၊ အမိ ဒေါ်မြသွင်တို့ မှ (၂၄-၁၂-၁၉၆၁) ရက်နေ့တွင် တောင်ကြီးမြို့၌ မွေးဖွားခဲ့ပြီး မွေးချင်း ငါးဦးအနက် အကြီးဆုံး သားဦးဖြစ်ပါသည်။ ။ ဖခင်သည် အစိုးရဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သည် နှင့်အညီ မိဘများ နှင့် ဖခင်တာဝန်ကျရာ ဒေသများ တွင် လိုက်လံ နေထိုင်ရင်း ပုသိမ်မြို့ ရွှေမြင်တင်အစိုးရ အလယ်တန်းကျောင်းတွင် သူငယ်တန်းလေးမှ အဋ္ဌမတန်း အထိလည်းကောင်း၊ ပုသိမ်တိုက်ကြီးကုန်း အလယ်တန်းကျောင်းတွင် အဋ္ဌမတန်းအထိလည်း ကောင်း၊ ပုသိမ်မြို့ အမှတ် (၃) အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းတွင် နဝမတန်းမှ ဒသမတန်း အထိလည်း ကောင်း၊ မွန်ပြည်နယ် သထုံမြို့တွင် ဒသမတန်း အောင်မြင်သည် အထိလည်းကောင်း အသီးသီး ပြောင်းရွှေ့ပညာသင်ယူခဲ့ကာ မွန်ပြည်နယ် ဒေသကောလိပ်တွင် သိပ္ပံ၊ သင်္ချာ ဘာသာရပ်အဖြစ် ပထမနှစ် တက်ရောက်ခဲ့ပြီး အလုပ်သင်ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၁၀) သို့ တက်ရောက်ခဲ့ပါ သည်။ ။

(၁၉၈၂-၈၃) ခုနှစ်တွင် အလုပ်သင်ဗိုလ်အဖြစ် ကျောင်းဆင်းပြီး အမှတ် (၈၈) ခြေမြန်တပ်မ ဌာနချုပ် လက်အောက်ခံအမှတ် (၅) ခြေလျင်တပ်ရင်းတွင် တပ်စုမှူးတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ ပြီး ခြေလျင်တပ်စုမှူးသင်တန်းအမှတ်စဉ် (၇၅)ကို တက်ရောက်ခဲ့၍ ပြန်တမ်းအရာရှိ ဒုတိယဗိုလ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခံရကာ အရှေ့မြောက်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် လက်အောက်ခံ အမှတ် (၃၃) ခြေလျင် တပ်ရင်းတွင် တပ်စုမှူး၊ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရင်း တန့်ယန်းမြို့ ရပ်ကွက် (၁)နေ အဘ ဦးစိုင်းလှကျော်၊ အမိ ဒေါ်နန်းစိန်ညွန့်တို့ ၏ သမီးထွေး မနန်းလှလှ

အေးနှင့် (၁၉၈၈) ခုနှစ်တွင် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ပါသည်။ ။ (၁၉၈၉) ခုနှစ်တွင် အမှတ် (၁၀၁) ခြေမြန်တပ်ရင်း အင်းတကော်တွင် တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး၊ ဒုတိယခွဲမှူးတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး အမှတ် (၃၃၅) ခြေမြန်တပ်ရင်း မိုင်းယောင်းမြို့တွင် တပ်အသစ်တည်ဆောက်ရေးတာဝန် (တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး) တာဝန်ဖြင့် (၁၉၉၁)ခုနှစ်မှ (၁၉၉၃) ခုနှစ်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။

(၁၉၉၃) ခုနှစ်တွင် ယာယီတပ်ခွဲမှူး(ဗိုလ်မှူး)ရာထူးဖြင့် အမှတ် (၂၁၃) ခြေမြန်တပ်ရင်း၊ အင်းတိုင်တွင် (၁၉၉၈) ခုနှစ်အထိ ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရင်း နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ တာဝန်ပေးအပ်ချက်အရ မွန်ပြည်နယ် ကျောက်ထုတ် လုပ်ရေး စခန်းများ ဖြစ်သော မုပ္ပလင်၊ တောင်စွန်း၊ ရင်းငြိမ်၊ ဇင်းကျိုက် ကျောက်ထုတ်လုပ်ရေး စခန်းများ တွင် နိုင်ငံတော် စီမံကိန်းများ အတွက် လမ်းခင်းကျောက်လုပ်ငန်းများကို အကျဉ်းဦးစီး ဌာနနှင့် ပူးပေါင်း၌ အထူးအရာရှိအဖြစ် အနီးကပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ။

(၁၉၉၈) ခုနှစ်တွင် သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနသို့ ကူးပြောင်းတာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး ဝန်ကြီး၏ ကိုယ်ရေးအရာရှိ၊ အမှတ် (၂) သတ္တုတွင်းလုပ်ငန်းတွင် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး(စီမံကိန်း)နှင့် ညွှန် ကြားရေးမှူး(ထုတ်လုပ်) တာဝန်များကို ယနေ့တိုင် ထမ်းဆောင်ရင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဒေသအလိုက် အတွေ့အကြုံများကို သုတ၊ ရသ၊ ဗဟု သုတပေး ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်၊ ဆောင်းပါး များကို ငွေတာရီ၊ မြဝတီ၊ ဝန်ကြီးဌာနမဂ္ဂဇင်း၊ ကလျာ၊ လပြည့်ဝန်း၊ ပြင်ဦးလွင် နှစ်ပတ်လည်ဂေါက် မဂ္ဂဇင်းနှင့် The Earth ဂျာနယ်များ တွင် ပုဒ်ရေ (၅၀)ခန့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ဒဏ္ဍာရီအသွင် မောင့်စန္ဒာဒေဝီသခင်နှင့်

အခြားဝတ္ထုတိုများကို ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ။

ယခုအခါတွင် မိသားစုနှင့်အတူ သားကြီး မောင်ငြိမ်းအာကာဇော် ဘူ
မိဗေဒဝန်ထမ်း သတ္တု တွင်းဦးစီးနှင့် သမီး နန်းဆုသဉ္ဇာဇော် ဒုဦးစီးမှူး
မြန်မာ့အသံနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားဦးစီးဌာနတို့ နှင့် အတူ နေပြည်တော် အ
ခန်း (၀၁)၊ တိုက် (၃၈)၊ စံပယ်အိမ်ရာ၊ ဇေယျသီရိမြို့နယ်တွင် နေထိုင်တာ
ဝန် ထမ်းဆောင်လျက် ရှိပါသည်။ ။

***

ရွှေမုန်ခင်းလမ်း
လျှောက်လှမ်းမယ်ဆိုရင်

၆/၁၀/၁၇
၇၂၀၁၇

ရွှေမှုန်ခင်းလမ်း လျှောက်လှမ်းမယ်ဆိုရင်

(က)

လက်ရှိကျင်လည်ရာ ဘဝတစ်ခုမှ သည် ဘဝသစ်တစ်ခုဆီသို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ကူးပြောင်းခါစ တွင် နယ်မြေသစ်တစ်ခုကို ဆက်လက်နှံ့စပ်အောင် မိမိပဲ့ မိမိနိုင်အောင် ထိန်းရန် အင်မတန်မှ အားစိုက်ရပေမည်။ ဘဝသစ်သည် မိမိနှင့် အလွန်ပင် စိမ်းနေမည်လား။ ဘဝသစ်တွင် မိမိအား ထိန်းကျောင်းပေးနိုင်မည့်သူ၊ အားပေးကူညီသင့်သူများ ရှိလေမလားရယ်လို့ တွေဝေငေးမောရင်း ယခုလို မိုးကုန်စ သီတင်းကျွတ်ရာသီတွင် ယမန်နှစ်က ကျွန်တော် စတင် အခြေချခဲ့သည် ။

ဘဝသစ်သည် ကျွန်တော့်အတွက် မစိမ်းခဲ့ကြောင်း တဖြည်းဖြည်း တရေးရေး ပေါ်လွင်လာ သည် ။ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်များ ဆီက လုံခြုံရေးတာဝန်တစ်ရပ်အဖြစ် ကျွန်တော် သတ္တုတွင်းစီမံ ကိန်းနယ်မြေတစ်ခုတွင် နှစ်တစ်ဝက် အချိန်ကာလအားဖြင့် လှုပ်ရှားခဲ့ဖူးပါသည် ။ ယခု ကျွန်တော် အခြေချခဲ့သော ဒေသတွင် အရာထမ်း၊ ဝန်ထမ်းများ နှင့် ပြန်လည်လက်တွဲခဲ့ရသောအခါ အေးအတူ ပူအမျှ ဘဝ၏ ခရီးအစသည် အားရသလို ဖြစ်လာသည် ။

ဤဘဝ၏ ဋီကာဟု ချဲ့ကားပြရသော်လည်း ကျွန်တော့်အတွက် ဌာနသစ်တစ်ခုမို့ ဘဝဟု တင်စားခြင်းဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့

သိပ်ပြီး ကြီးမားကျယ်ပြန့်တယ်လို့ ဆိုရင် ဆိုပါစေ တော့။ ထို့ပြင် ဘဝ
တစ်ခု၌ တစ်ချိန်က မေ့လျော့ထားခဲ့ပြီးဖြစ်သော
အိပ်မက်တစ်ခုလေးများ ပြန်လည်အသက်ဝင်လာသလားရယ်လို့ ။

(ခ)

တစ်နေ့မှ ၁ နေ့စဉ် ဝင်စာထွက်စာများ မှတ်သားလေ့လာ
မှတ်ချက်ပြုနေရင်း ရုံးတံခါးရှေ့မှ ဧည့်သည် တွေ့ချင်ကြောင်း ရုံးတာဝန်
ကျ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက သတင်းပို့လာသဖြင့် မိမိဌာနနှင့် အကျိုး တူ သ
တ္တုတူးဖော် ဆောင်ရွက်လိုကြောင်း လေ့လာသူတွေ၊ မရှင်းလင်းသည်
များ ရှင်းလင်းအောင် စုံစမ်းမေးမြန်းသူတွေ၊ အကျိုးတူ ဆောင်ရွက်ရာ
တွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် စည်းကမ်းပိုင်းများ သိလို
၍ လာရောက်တွေ့ဆုံသူတွေ ရှိကြသည် မို့ ဧည့်သည် ကို အရေးတယူ မ
ရှိ သလို ဖြစ်သွားမှာ မို့ ခေါင်းမောကြည့်လိုက်စဉ်မှာ ကျွန်တော့်
အာရုံလွှာအတွင်း နာရီလက်တံများ အလျင်မြန်ဆုံးသော လည်ပတ်မှုနှင့်
ပြောင်းပြန်လည်သွားသည် လား။ မထင်မှတ်ဘဲ ကြက်သေသေ သွားသ
လို ဖွင့်ဆိုမရနိုင်ဘဲ အံ့အားသင့်သွားမိသည် ။

ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ တော့ ပြီးပြီး စူးစိုက်ကြည့်နေသော မျက်ဝန်းအစုံ
၏ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရသည် ။ ဤမျက်ဝန်း၊ ဤအပြုံး၏ ပိုင်ရှင်
ကလည်း ကျွန်တော်နှင့် မစိမ်းခဲ့သော တစ်ချိန် က အလှပိုင်ရှင် တစ်ဦး
ပင် ဖြစ်သည် ။

အိမ်ရှင်တစ်ဦး၏ ပြုနေကျ ဧည့်ဝတ်အတိုင်း-

"ထိုင် နန်း၊ ကိုယ် အဲ ကျွန်တော် ဘာများ . . ."

ကျွန်တော် လေယူလေသိမ်း အယောင်ယောင်အမှားမှား ဖြစ်နေသည့် ကို ရိပ်စားမိတဲ့ နန်းက အလွန်တရာမျှ လူခြေရင့်ကျက်နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးနှယ် သူ့ရဲ့ လှပတဲ့ သည့် အတန်သင့် ပါးချိုင့်လေးနှင့် ချွန်မယောင်ရှိသော သွားတက်နှစ်ခုကို ကျွန်တော်မှတ်မိစေလိုသည့် သဘောမျိုး ဖြစ်လေမလား ပြီးလိုက်ရင်း-

"ကို ဒီမှာ ရှိနေတာ နန်း တကယ်မသိဘူး။ သတ္တုတွင်းမှာ ဖက်စပ် ရွှေဖော်ထုတ် လုပ်ကွက် တင်ဖို့ လာတာနဲ့ မရှင်းတာလေးတွေ သိရအောင် ရုံးရှေ့က ဆရာကိုခွင့်တောင်းရင်း ဝင်လာတာပါ။ ကိုနဲ့ ပြန်တွေ့ရတော့ အံ့ဩသွားမိတယ်။ ကို ဘယ်တုန်းက သတ္တုတွင်းကို ရောက်နေတာလဲ"

"တစ်နှစ်လောက်တော့ ရှိပါပြီ။ ဒေါ်နန်းလောင်ခမ်းကို ကျွန်တော် ဘယ်ကစ ရှင်းပြရမလဲ ဆိုတာ"

"အဲလောက်ကြီးတော့ မစိမ်းသွားပါနဲ့ ကို။ အရင်ကလို နန်းလို့ ပဲ ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြန်ဆက်ဆံ စေချင်ပါတယ်"

"ကောင်းပါပြီ နန်း၊ ပြောပါ"

"ခု သတင်းစာထဲမှာ ပါလာတဲ့ အမှတ် (၂) သတ္တုတွင်း လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးတူ ရွှေဖက်စပ် လုပ်ကိုင်လိုရင် မရှင်းလင်းတာရှိက လာရောက်စုံစမ်းနိုင်တယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ တင်ဒါစည်းကမ်း လေးတွေရယ် နောက်ပြီး နိုင်ငံတော်နဲ့ အကျိုးတူ ဆောင်ရွက်လိုတယ်ဆိုရင် သိထားရမည့် အချက် လေးတွေပေါ့"

"နိုင်ငံတော်က ထုတ်ဝေတဲ့ မြန်မာ့အလင်း၊ ကြေးမုံသတင်းစာတွေနဲ့

မန္တလေးမြို့မှာ ထုတ်ဝေ တဲ့ ရတနာပုံ နေ့စဉ် သတင်းစာတွေမှာ သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနမှာ ပြုလုပ်တဲ့ ရွှေဗဟိုအစည်းအဝေး ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ ရွှေထွက်နှုန်း အလားအလာရှိမည့်ဒေသ၊ နိုင်ငံတော်ရော လုပ်ငန်းရှင်များ ပါ အကျိုးရှိဆောင်ရွက်နိုင်မည့်နေရာ၊ ဒေသခံ ပြည်သူတွေ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ အခြားစီမံကိန်းကြီးတွေ၊ အဖိုးတန် သစ်တောကြိုးဝိုင်းကြီးတွေ၊ လူနေမြို့။ ရွာဘာသာရေးမြေတွေ လွတ်ကင်းတဲ့ နေရာတွေကို သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနမှာ ရှိတဲ့ လုပ်ငန်းအသီးသီးက ဝန်ထမ်းတွေကို အဖွဲ့ဖွဲ့စည်း၊ နယ်မြေခံ ဒေသအာဏာပိုင်တွေနဲ့ ညှိနှိုင်းပြီး သွားရောက်တိုင်းတာထားတဲ့ သတ်မှတ် ကွက်များ ဖြစ်တယ်နန်း"

"သတ်မှတ်ကွက် တစ်ကွက်ကို ဘယ်လောက်အကျယ်အဝန်း သတ်မှတ်သလဲ"

"အရင်ကတော့ အကွက်တစ်ကွက်ကို ဧက (၅၀) သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ အခု အကျိုးတူ ဆောင်ရွက်လိုတဲ့ တိုင်းရင်းသား လုပ်ငန်းရှင်တွေလည်း များ လာကြတော့ လာရောက်ဆောင်ရွက် လိုရင် လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်အောင် ဧက ၂၀ နဲ့ အကွက်များများ ရိုက်ထားတယ်"

ကျွန်တော်ပြောသမျှကို နန်းက မှတ်စုစာအုပ်လေးတွင် လိုက်မှတ်နေသည် ။

"တစ်ကွက်ကို ကြမ်းခင်းဈေး ဘယ်လောက်ထားသလဲ"

"အရင် ဧက ၅၀ တုန်းကလည်း ၁၅ သိန်းပဲ။ အခုလည်း တစ်ကွက် ၁၅ သိန်းပါပဲ"

"တကယ်လို့ အမှတ် (၂) သတ္တုတွင်းလုပ်ငန်းနဲ့ သတ်မှတ်လုပ်ကွက်မှာ လုပ်ကိုင်ခွင့်ရရင် ဘယ်နှနှစ်လောက် လုပ်ကိုင်လို့ ရမှာ လဲ"

"၅ နှစ် သတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုထားတယ်"

"ထွက်လာတဲ့ ရွှေရဲ့ ၆၅ ရာခိုင်နှုန်းကို လုပ်ငန်းရှင် သဘောအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီး ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းကိုတော့ နိုင်ငံတော်ကို သွင်းရတယ်"

"နိုင်ငံတော်အတွက် ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းဆိုတာ မများ လွန်းဘူးလား"

လုပ်ငန်းရှင်အနေနဲ့ ကြည့်ရင် များ တယ်လို့ ထင်ရပေမဲ့ နိုင်ငံတော် အနေနဲ့ ပြန်ကြည့်ပြန်တော့ များ တယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးနန်း။ အကယ်၍ နိုင်ငံတော်က တိုင်းရင်းသား လုပ်ငန်းရှင်တွေဘက်က မကြည့်ဘဲ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီကြီးတွေနဲ့ စီမံကိန်းလုပ်ငန်းကြီးတွေ လုပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်တိုင်းရင်း သား လုပ်ငန်းရှင်တွေအတွက် ဘယ်လုပ်စရာ ရှိတော့မှာ လဲ။ အခု နိုင်ငံတော်ရဲ့ စီးပွားရေး ဦးတည် ချက်ထဲက နံပါတ် ၄ မှာ "နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံ တော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့ ၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး" လို့ ဖွင့်ဆိုထားတယ်လေ။

"နန်း သတင်းစာမဖတ်၊ ရေဒီယို နားမထောင်ဘူးထင်တယ်"

"ကိုဟာလေ အရင်တုန်းကလိုပဲ။ စကားကို သူများ ခွန်းတုံ့မပြန်နိုင် အောင် အထောက်အထား တွေနဲ့ ကတ်ဖဲ့ပြောတတ်တုန်းပဲ"

"အဲလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး နန်း။ အဲ ခုလာတာ နန်းတစ်ယောက်တည်းလား။ ကျန်တဲ့ အဖွဲ့ တွေလည်း ခေါ်လိုက်ပါဦး"

"အဖွဲ့တွေပါတယ်။ အခု နန်းကုမ္ပဏီဖွင့်ထားတယ်။ ကုမ္ပဏီကတော့ ဆောက်လုပ်ရေးနဲ့ ပို့ကုန် သွင်းကုန်ပါပဲ။ အခု သတင်းစာတွေထဲမှာ ပါလို့ မိတ်ဆွေကုမ္ပဏီတွေက ရွှေသတ္တုတူးကြည့်ပါ လားလို့ ပြောပြောနေလို့ အဲဒါ"

"ကောင်းပါတယ် နန်း။ ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ခဏခဏ ကြော်ငြာနေတဲ့ ရွှေဆိုင်တစ်ဆိုင်ရဲ့ Gold 2000 ရွှေနှစ် ၂၀၀၀ ဆိုတဲ့ ရွှေလောကရဲ့ တဘောင်တောင် ပေါ်နေသေးတယ်။ နားလည် တတ်ကျွမ်းတဲ့ ပညာရှင်တွေ၊ ဒေသခံတွေနဲ့ ပေါင်းစပ်ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် အများကြီးအကျိုးရှိပါတယ် နန်း။ အခုလည်း ကိုယ်တို့ နဲ့ အကျိုးတူလုပ်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေ အောင်မြင်နေတာ နန်းတို့ ကြား မှာ ပေါ့"

"နန်းတို့ ကုမ္ပဏီက ရွှေတို့ ၊ ခဲတို့ တစ်ခါမှ သတ္တုတွင်းနဲ့ အကျိုးတူမလုပ်ဖူးတော့ ဘာမှ မသိ ဘူး။ ကိုကိုကိုပဲ အားကိုးရမှာ ပဲ"

"ရပါတယ် နန်း၊ နန်းတို့ ကုမ္ပဏီတင်မကပါဘူး။ နိုင်ငံတော်နဲ့ အကျိုးတူ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီတိုင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ကူညီနေကျပါ"

တံခါးဝမှ အပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားသော နန်း၏ ကျောအလှကို ကြည့်မိပါသည် ။ လွန်ခဲ့သည့် ၁၀ နှစ်တုန်းကထက် အတန်ငယ် ဝလာသလိုရှိပေမဲ့ စနစ်တကျ စုစည်းထားပြီး ခါးလယ်ထိကျနေ သော သွယ်လျနက် မှောင်သည့် ဆံကေသာကတော့ အရင့် အရင်အတိုင်းပဲ။

(ဂ)

တစ်ချက် တစ်ချက် တိုက်ခတ်လာသော နှင်းမှုန့်ကလေးများ နှင့် အသက်ဝင်နေသော လေနု အေးများကြောင့် ချမ်းစိမ့်သလို ခံစားမိပေမဲ့ ရှမ်းရိုးမ၏ နံနက် ၉ နာရီ၊ ၁၀ နာရီလောက်အထိ တဖြောက်ဖြောက်ကျနေသော နှင်းဇာပဝါကြားမှာ လားရှိုးမြို့ရဲ့ ကျက်သရေဆောင် သာသနာ

၂၅၀၀ စေတီတော်ရင်ပြင်အရှေ့ဘက်၊ ရာသီဥတုကင်းစင်လျှင် မြို့ကို အပေါ်စီးမှ မြင်နိုင်သောနေရာ ကျွဲ တညင်းပင်ကြီးအောက်မှ ထိုင်ခုံတန်းလျားတစ်ခုကတော့ ကျွန်တော်ရော နန်းပါ မေ့လို့ မရနိုင် သော ဒိုင်ယာရီဟောင်းထဲမှ အထောက်အကူပြု ဇာတ်အိမ်တစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မည်။

"ကို ဘာလို့ နန်းရဲ့ ဆံပင်ကိုပဲ စိုက်ကြည့်နေတာလဲ။ နေရခက်နေပြီ "

"မြန်မာမိန်းကလေးတို့ ရဲ့ ကျက်သရေမှာ ဆံပင်ရဲ့ ကောင်းခြင်းတစ်ခုလည်း ပါတယ်ဆိုရင်"

"ပါ ပါသတဲ့ ရှင်။ ကျေနပ်ပြီလား"

"ကျေတော့ မကျေနပ်နိုင်ဘူး နန်း၊ ကိုယ် နန်းကိုချစ်တာ နန်းရဲ့ ဆံပင်အလှလည်း ရာခိုင် နှုန်းရဲ့ တစ်ဝက်မှာ ပါတယ်"

"ဒါဆို နန်းရဲ့ ဆံပင်ကိုဖြတ်ပြီး ကို့ကို ပေးထားခဲ့မယ်။ နန်းက ဟိုးအောက်က ကျောင်းမှာ သီလရှင်ဝတ်နေမယ်လေ"

"အဲဒီလိုတော့လည်း မရပြန်ဘူး။ တော်ကြာ နန်းက ဟိုဈေးထဲက တရုတ်မကြီးတွေလို ဆံပင် ကောက်လိုက်မှာ စိုးရဲ့ "

"သိပါတယ်၊ ကို နန်းရဲ့ ဆံပင်ကို တန်ဖိုးထားတတ်မှန်းသိလို့ ဘယ်တော့မှ ဒီထက်မတိုစေရ ပါဘူး၊ ကဲ ကျေနပ်ပြီလား၊ ကဲ ကိုအောက်ပြန်ဆင်းကြမယ်။ နေ့လယ်ခင်း ဈေးထဲက မွဲ(အမေ)ကို ထမင်းပို့ရဦးမယ်"

နန်းရဲ့ ဖေက မူဆယ်၊ နန်းခမ်းကနေ ပြည်ပကုန်များကို လားရှိုးမှ တစ်ဆင့် မန္တလေးသို့ ယာဉ်ကြီးများ နှင့် ပို့ဆောင်ပြီး နန်းတို့ မိသားစု၏ စားဝတ်နေရေးကို အဓိက တာဝန်ယူထားတဲ့ ကုန်သည် ကြီးတစ်ဦးပါ။

နန်းရဲ့ အမေကတော့ လားရှိုးမြို့မဈေးထဲမှာ အဝတ်အထည် အလှကုန် စတဲ့ လူသုံးကုန်များကို ကိုယ်တိုင်ရောင်းမှ အားရတဲ့ ရှေးရှမ်းအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးပါ။ နန်းတို့ မိသားစု မှာ နန်းက အလတ်၊ အကြီးဆုံး အစ်ကိုကြီး ပီစိုင်းက ဖခင်နဲ့ အတူ တာဝန်ယူပေမဲ့ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး မှာ နေတာများ သည် ။ နန်းကတော့ ၁၀ တန်း နှစ်နှစ်ကျပြီး မိဘနဲ့ ဈေးရောင်းလိုက်၊ အိမ်လုပ်ငန်းတွေ ဝင်ကူလိုက်နဲ့ မိန်းမစီး Handa အစိမ်းရောင် ဆိုင်ကယ်နဲ့ သွားလိုက်လာလိုက်လိုလို အလုပ်ရှုပ်နေသူ ပါ။ ညီမငယ် နန်းလောင်ငင်းကတော့ မြို့ပေါ် အထက်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ကျောင်းတက် ဆဲ။ ကျွန်တော့်ကို နန်းတို့ မိသားစုက မိသားစုတစ်ဦးလို သံယောဇဉ်ရှိတယ်။ ကျွန်တော်က လားရှိုး မြို့နဲ့ မိုင် ၈၀ လောက်ဝေးတဲ့ တပ်ရင်းတစ်ရင်းက လားရှိုးကို တာဝန်ဖြင့်လာတိုင်း နန်းနှင့် နန်းတို့ မိသားစုကို အမြဲတွေ့နေကျ အိမ်မှာ လည်း စားသောက်နေကျပါ။ နန်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ဆက်ဆံရေး ကိုလည်း မိသားစုအားလုံးက သိရှိသဘောတူပြီး ခွင့်လွှတ်ထားကြသည် ။

"ကို ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ။ နန်းတို့ ရောက်တာ ၅ မိနစ်လောက် တောင် ရှိပြီထင်တယ်"

နန်းရဲ့ မခွဲတရို့ရယ်သံကြားက စကားသံတွေကြောင့် နောက်ကြောင်းပြန် ဇာတ်လမ်းအစ လေး အလိုလို လွင့်မျောသွားခဲ့သည် ။

"ဟာ နန်း၊ ခွင့်လွှတ်နော်၊ အဖွဲ့တွေရော ပါလာပါလား။ ထိုင်ကြပါ"

"ကိုနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ ဦးစိုင်းရီတစ်၊ နန်းတို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာပေါ့။ သူက ဦးကျော်ကျော်ဟန်၊ နန်းတို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ ဒါရိုက်တာတစ်ဦး ရန်ကုန်ရုံးခွဲတာဝန်ခံပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုတော့

နန်းပြောပြပြီးလောက်ပြီ ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ။ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းတွေ ပြန်တွေ့တော့ ကျွန်တော်တို့ လည်း အားရှိသွားတာပေါ့။ အခု ကျွန်တော်တို့ ရွှေလုပ်ကွက် တင်ဒါ တင်မယ်ဆိုရင် ဘာတွေဆောင်ရွက်ဖို့ လိုတယ် ဆိုတာ"

"ဟုတ်ကဲ့ ရွှေလုပ်ကွက် တင်ဒါတင်မယ်ဆိုရင် ပထမဦးဆုံး မိမိလုပ်ကိုင်လိုတဲ့ နေရာဒေသ ရဲ့ မြေပြင်သတင်းကို ရယူလေ့လာဖို့ လိုပါမယ်။ ဒေသခံတွေ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လက်ရှိဆောင်ရွက်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆီက တာဝန်ပေးထားတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး အလားအလာ ရှိမယ့်နေရာ၊ ရွှေထက်နှုန်း Part Par Million လို့ ခေါ်တဲ့ PPM မြင့်တဲ့ နေရာ၊ ဒေသခံတွေ စိတ်ဝင်စားတဲ့ နေရာကို လေ့လာရပါမယ်။ သူတို့ ဆီက မိမိနှစ်သက်တဲ့ အချက်တွေ လုံလောက်ပြီ ဆိုရင်တော့ ဒီရုံးချုပ်ကို လာရောက်ပြီး တင်ဒါစည်းကမ်းတွေပါတဲ့ လျှောက်လွှာကို သတ်မှတ်နှုန်းထားနဲ့ ဝယ်ပြီး ပုံစံထဲမှာ ပါတဲ့ အချက်တွေကို မိမိနှစ်သက်သလို ဖြည့်ရပါတယ်။ ပုံစံထဲမှာ ပါတဲ့ အချက်တွေ ပြည့်စုံ ပြီဆိုရင် စာအိတ်နှစ်အိတ်ထဲမှာ ထည့်ချုပ်ပိတ်ပြီး၊ ရုံးကမှတ်ပုံတင်လက်ခံပြီး တင်ဒါပုံးထဲ ထည့်သွင်း ခဲ့ရမယ်"

"တင်ဒါပိတ်ပြီးရင် ဘယ်တော့လောက် အဖြေသိရမှာလဲ"

"သတ်မှတ်ရက်ရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့မှာ တင်ဒါများကို လက်ခံပြီးတာနဲ့ ရွှေဗဟိုဥက္ကဋ္ဌကိုယ်တိုင် ပါဝင်တဲ့ လုပ်ငန်းအသီးသီးက ဦးဆောင်ညွှန်ကြားရေးမှူးတွေ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးတွေ ပါဝင်တဲ့ အစောဆုံး၊ ရွှေဗဟိုအစည်းအဝေးမှာ ဖောက်ပြီး အများ ဆုံး အဆိုပြုလွှာတင်တဲ့ ကုမ္ပဏီကို ဦးစား ပေးရွေးချယ်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ တင်ဒါစည်းကမ်းမှာ လုံခြုံရေးအတွက် ကြိုတင်ငွေ (၁၀)

သိန်း တင်ရမယ်ဆိုတာ ပါတယ်။ အဲဒါ"

"ဟုတ်ကဲ့ တင်ဒါစည်းကမ်းမှာ လုံခြုံရေးအတွက် ကြိုတင်ငွေ ၁၀ သိန်းပါ တင်ရမယ်ဆိုတာ ပါတယ်။ အဲဒါက ဒီလိုပါ"

"လုံခြုံရေးအတွက် ကြိုတင်ငွေ (Security Deposit) ၁၀ သိန်းဆိုတာ ကတော့ အချို့ ကုမ္ပဏီတွေက အမှန်တကယ် ဆောင်ရွက်မယ့် ကုမ္ပဏီ တွေကို နှောင့်ယှက်နိုင်ပြီး ကိုယ်တိုင်တင်ဒါ ဝင်မပြိုင်ဘဲ လျှောက်လွှာ တွေ ဖောင်းပွအောင် လုပ်တတ်တယ်။ တချို့လည်း တင်ဒါအောင်ပြီး တော့ လုပ်ငန်းစတင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ငွေသွင်းစာချုပ် ချုပ်တဲ့ အခါကျ တော့ လာရောက်ဖို့ ပျက်ကွက်တတ် ပါတယ်။ အချိန်အတိုင်းအတာတစ် ခုအထိ ခေါ်ယူပြီး လာရောက်ခြင်း မရှိရင် တော့ အဲဒီကုမ္ပဏီကို (Black List) ကြေညာပြီး တင်ထားတဲ့ ငွေ ၁၀ သိန်းကို နိုင်ငံတော်မှ သိမ်းယူတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ရှင်းပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ နယ်မြေ အရင်ဆင်းပြီး တင်နိုင်မယ့်အကွက်တွေ သိအောင် သွားပြီး စုံစမ်းလိုက်ဦးမယ်။ ပြီးမှ အချိန်မီ လာတင်မယ်"

ဦးစိုင်းရီတစ်၏ ပွင့်လင်းသော မေးခွန်းများအား ရှင်းပြပေးရင်း "အောင်မြင်ကြပါစေဗျာ" ဟု လက်ဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ။

"သွားမယ်ကို၊ နောက်မှ ပြန်လာခဲ့မယ်" ဆိုသော နန်းရဲ့ အပြုံးနှင့် အသံလေးတွေကို အသိ အမှတ်ပြုတဲ့ အနေဖြင့် ပြန်ပြီး ပြုံးလိုက်ရုံမှ တစ်ပါး။

ညနေ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး နန်းနဲ့ ပြန်ဆုံတွေ့တာတွေကတော့ ဒီညအဖို့ ဘယ်လိုမှ ဖျောက်ဖျက် လို့ ရမယ် မဟုတ်တော့ပါ။

လားရှိုးကိုရောက်တိုင်း အရင်ဆုံး သက်ဆိုင်ရာကို သတင်းပို့၊ ဆောင်ရွက်နိုင်သည့်ကိစ္စများ ဖြတ်ပြီးသည် နှင့် ဦးစွာ မြို့မဈေးကြီးထဲဝင်၊ နန်းတို့ ဆိုင်အရောက်သွားခဲ့သည်။ ။

"ယူ လီယူခမေ" (နေကောင်းလားအမေ)

"ယူလီ ခလုတ်ကျိုင်း မားမိုလိုင်းခ" (နေကောင်းပါတယ်သား၊ ဘယ်တုန်းက ရောက်လဲ)

"မားမိုနိုက် ခမေ" (ဒီနေ့ပဲ ရောက်တယ်အမေ) စသည် ဖြင့် တတ်ထားသော ရှမ်းစကား မပို့ တပို့ဖြင့် နန်းတို့ အမေနှင့် စကားပြောနှုတ်ဆက်ပြီး ဆိုင်မှာ နန်းမရှိသဖြင့် အိမ်မှာ ပဲတို့ တွက်ပြီး နန်းဆီသွားခဲ့ရသည်။ ။

အချိန်ရတိုင်း လားရှိုးမြို့ရဲ့ မန်ဆူစေတီ၊ သာသနာ ၂၅၀၀ စေတီ၊ တရုတ်ဘုံကျောင်း၊ ရေပူ စမ်းတို့ ကိုလည်း နန်းရဲ့ စီးတော်မြင်း Honda လေးနဲ့ တစ်ယောက်တစ်လှည့်မောင်းပြီး လည်ပတ်ခဲ့ရ တာတွေက တော့-

နန်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ ချစ်ရက်ခရီး သုံးနှစ်တိုင်ပင် ကြာမြင့်ခဲ့သည်။ ။ နောက်ဆုံး မိဘများ နှင့် တောင်းရမ်းလက်ထပ်ယူရန်ပင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးပြီ။ သို့ပေမဲ့ တည်ငြိမ်နေသော ကောင်းကင်ပြာကြီးဟာ မုန်တိုင်းရဲ့ အစဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ မရိပ်စားမိခဲ့ကြဘူးပေါ့။

နန်းရဲ့ အစ်ကိုကြီး ပီစိုင်း စင်ကာပူသွားပြီး ကုမ္ပဏီခွဲ ထောင်နေကြောင်းနှင့် ညီမဖြစ်သူ နန်း ကိုလည်း စင်ကာပူ ကုမ္ပဏီခွဲမှ (Shore Job) ထွက်ရန် စီစဉ်ထားကြောင်း ရှေ့တန်းတွင် အနေများသော ကျွန်တော့်ထံ နန်းရဲ့ စာများက အသိပေး အကြောင်းကြားနေဆဲပါ။ နောက်ဆုံး နန်းထွက်ခွာ သွားမည့်နေ့၊ တစ်နှစ်

စ် နှစ်နှစ်သာနေပြီး ပြန်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြန်လာမှ သာ လက်ထပ် နိုင်ရေး နောက်ဆုံး ဆုံးဖြတ်ပေးပြီး နန်း ကျွန်တော့်ရင်ခွင်မှ စတင်ထွက်ခွာခဲ့သည် ကတော့ ယနေ့ ပြန်ဆုံ သည် အထိ ၁၀ နှစ်တာမျှပင်။

တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော့်ထံ ဖုန်းမြင့် နန်းဆက်သွယ်လာသည် ။

"ကို ဦးစိုင်းရီတစ်တို့ ပြန်လာကြပြီ။ သတ်မှတ်လုပ်ကွက် တင်ဒါလည်း လာသွင်းတော့မယ်။ နောက်ပြီး ဖော်ထုတ်လုပ်ကွက်ကိုလည်း လျှောက်ချင်တယ်တဲ့ "

"နန်းရုံးကို လာပြီး မေးတာပေါ့။ ဘယ်ကနေ ဖုန်းဆက်နေတာလဲ"

"မန္တလေး ကုမ္ပဏီခွဲ ရုံးကမို့ပါ။ ကိုယ်တိုင်လာချင်တာပေါ့။ ကိုနဲ့ လည်း ထပ်မတွေ့ရတာ ကြာပြီလေ။ လွမ်းလို့ ပေါ့"

"ရပါတယ် နန်းရယ်၊ ပြောလေ ဘယ်ဘက်မှာ လုပ်ချင်တာလဲ"

"သပိတ်ကျင်းဘက်မှာ ကို။ နေရာကတော့ အတိအကျ မသိရသေးဘူး"

"နေရာအတိအကျ မသိရင်တော့ ခက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မိမိဖော်ထုတ်လုပ်ကွက် လုပ်မယ်ဆိုရင် တစ်ခါတည်း ပြုစုလာရမယ့် အချက်အလက်တွေ ရှိတယ်။ နန်း မှတ်ထားနိုင်မလား"

"ခဏနော် ကို၊ ဘောပင်နဲ့ စာရွက် ယူလိုက်ဦးမယ်"

ကျွန်တော် သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချလိုက်မိသည် ။ နန်းတို့ မဟုတ်ဘဲ အခြားသူတွေဆိုလည်း ဖြေရှင်းပေးရမှာ ကျွန်တော်တို့ ၏ အဓိကတာဝန်မဟုတ်ပါလား။

"ရပြီ ကို၊ ပြောတော့"

"ကောင်းပြီ၊ ပထမဦးဆုံး မိမိဖော်ထုတ်လုပ်မယ့်နေရာက မြို့နယ်သစ်တောဦးစီးရုံး သစ်တောကြိုးဝိုင်းနဲ့ ကင်းလွတ်ကြောင်း ထောက်ခံချက် ပါရှိရမယ်"

"သစ်တောကြိုးဝိုင်းနဲ့ မလွတ်ရင်ရော"

"မြို့နယ် သစ်တောဦးစီးကနေ သစ်တောကြိုးဝိုင်းထဲ ကျရောက်နေပေမဲ့လည်း အဖိုးတန် သစ်များ ပေါက်ရောက်မှုမရှိကြောင်း၊ ပြန်လည်စီမံချက် မရှိသေးကြောင်း၊ ကျောက်စရစ်မြေ၊ ဂဝံမြေ သာရှိပြီး ရွှေဖော်ထုတ်ဆောင်ရွက်လိုက လုပ်ကိုင်နိုင်ကြောင်း စတဲ့ ထောက်ခံချက်ပါဖို့ လိုတယ်"

"ဟုတ်ပြီ နောက်တစ်ချက်"

"နောက်တစ်ချက်ကတော့ သာသနာ့မြေ၊ သမိုင်းဝင်မြေ၊ လယ်ယာခြံမြေနဲ့ ကင်းလွတ် ကြောင်း မြေလွတ်မြေရိုင်း ပလပ်မြေဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံချက်လိုတယ်။ နောက်ပြီး မြို့နယ် ကြေးတိုင်နဲ့ မြေစာရင်းဦးစီးဌာနက ထောက်ခံချက် ပုံစံ ၁၀၅ ပါ တစ်ခါတည်း ပြုစုလာဖို့ လိုတယ်"

"ရပြီ၊ ဒါဆို ပြည့်စုံပြီလား"

"အဲဒီမှာ တော့ ဒီအချက်သုံးချက်ပါရင် လုံလောက်ပြီ။ ရန်ကုန်ရောက်ရင်တော့ ကုမ္ပဏီဖွဲ့ စည်းတဲ့ သင်းဖွဲ့မှတ်တမ်းမှာ လည်း ဓာတ်သတ္တုတူးဖော် လုပ်ကိုင်ခွင့်ဆိုတာ ပါရှိမယ်။ မပါသေးရင် မြန်မာနိုင်ငံရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကော်မရှင်မှာ ထပ်ဖြည့်သွင်းဖို့ လိုမယ်"

"ဒါဆို ဒီမှာ လိုတာတွေ ပြုစုပြီးတာနဲ့ ဆင်းလာခဲ့မယ်။ ဘာမှာ ဦးမလဲ"

"ရပြီနန်း။ ရုံးရောက်မှ ပဲ လိုအပ်တဲ့ အဆိုပြုလွှာဝယ်ပြီး ဖြည့်ရဦးမယ်"

"အိုကေ ကို၊ မန္တလေးက လက်ဆောင်လှလှလေးတွေ ဝယ်ခဲ့မယ်"

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ အောင်မြင်စွာ ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်လာပြီဖြစ်သော နန်း တစ်ယောက် ခုခေတ်အမျိုးသားများ နှင့် ရင်ပေါင်တန်းလာနိုင်သော အမျိုးသမီးလုပ်ငန်းရှင်အဖြစ် စံနမူနာပြု သက်သေတည်နေသည် လား။

အပတ်စဉ်ဆိုသလို ရွှေဗဟိုအစည်းအဝေး ကျင်းပသည် ။ အစည်းအဝေးတွင် ဖော်ထုတ်လုပ် ကွက်များ တင်ပြလာတိုင်း ပဏာမ စိစစ်၍ လျှောက်လွှာမပြည့်စုံသည် များကို ကုမ္ပဏီများ သို့ အကြောင်းပြန်စေပြီး ပြည့်စုံစွာ ယူလာစေသည် ။ လွတ်ကင်းသော လုပ်ကွက်များ အတွက် သက်ဆိုင် ရာမြို့နယ်မှ တာဝန်ရှိသူများ နှင့် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသော မြေတိုင်းအဖွဲ့အစည်းများ နှင့် ပြန်လည် စိစစ်တိုင်းတာပြီး မြေတိုင်းအဖွဲ့၏ ကင်းရှင်းကြောင်း မှတ်တမ်းများ ရရှိမှ သာ ဖော်ထုတ်လုပ်ကွက် များ ချပေးလေ့ရှိသည် ။

ရွှေသတ်မှတ်လုပ်ကွက်များ တိုင်းတာရန်အတွက် ဝန်ကြီးဌာနအောက်ရှိ စီမံကိန်းအသီးသီး မှ ကိုယ်စားလှယ် တစ်ဦးစီပါသော ကျွန်တော်နှင့်အဖွဲ့ဝင် လေးဦးကို တာဝန်ပေးချက်အရ ရန်ကုန်မှ မန္တလေးသို့ မီးရထားဖြင့် ထွက်ခွာပြီး မန္တလေးမှ သပိတ်ကျင်းသို့ ရုံးခွဲမှ စီစဉ်ပေးလိုက်သောယာဉ် ဖြင့် နံနက် ၀၈:၀၀ နာရီလောက် ထွက်ခွာခဲ့ပါသည် ။ မန္တလေးမှ မိုးကုတ်လမ်းအတိုင်းဖြစ်ပြီး ကားလမ်းရဲ့ အရှေ့ဘက်မှ ရှမ်းရိုးမတောင်တန်းကြီးတွေ စီတန်းထားပြီး လမ်းဘေးဝဲယာမှာ တော့ စိမ်းလန်းစိုပြည်နေသော စိုက်ခင်းများ ၊ လယ်ကွင်းများ ၊ ကြာနီကန်၊ ရွှေနံ

သာ၊ လက်ပံလှ၊ ငွေတောင် ရွာကြီးများကို ဖြတ်ကျော်လာရင်း စဉ်းကူးမြို့နယ် ဧရိယာဝင်လိုက်သည် နှင့် ကျွန်တော်တို့ သတ္တု တွင်းလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးတူ ရွှေဖက်စပ်လုပ်ကွက်များ လမ်းဘေးဝဲယာတွင် အစီအရီ တွေ့ရပါသည်။ ။ နွယ်ရုံ၊ ကျည်ထောက်ပေါက်၊ ချောင်းကြီး၊ လိပ်ကျကျေးရွာ၊ ဧရပ်ကွင်းရွာများ ဖြတ်ပြီး မိုင်တိုင် ၇၅ အရောက် သပိတ်ကျင်းဘက် ချိုးဝင်လာခဲ့ပါသည်။ ။ သပိတ်ကျင်းအဝင် ၇ မိုင် ၅ မိုင် တစ်လျှောက်မှာ လည်း ရွှေသတ္တု ဖက်စပ်လုပ်ကွက်တွေနဲ့ စည်ကားရောင်းဝယ်နေကြသော အိမ်ဆိုင်များကို ဖြတ်ကျော်ရင်း မြန်မာပြည်ရဲ့ စီးပွားရေးကို ဖော်ပြနေသည့် ပြယုဂ်များ ဟု ခံစားလိုက်မိသည်။ ။

နေ့လယ် ၁၁ နာရီလောက် ခရိုင် အထွေထွေမန်နေဂျာရုံးကိုရောက်ပြီး ခရိုင် အထွေထွေ မန်နေဂျာ၏ စီစဉ်ထားမှုဖြင့် ၅ မိုင်စခန်းမှာ ပဲ နံနက်စာ စားခဲ့ကြသည်။ ။ နောက်နေ့တွင် ကွင်းဆင်း တိုင်းတာဖို့ မြေပုံ၊ GPS မြေတိုင်းကိရိယာတွေ ပြင်ဆင်၊ ကြိုတင်အဖွဲ့လိုက် ဆွေးနွေးခဲ့ပြီး ၅ မိုင် စခန်းမှာ ညအိပ်ရပ်နားခဲ့သည်။ ။ နောက်နေ့ ၁၀ နာရီလောက် အဖြူရောင်ကားငယ်တစ်စီး ရောက်လာပြီး ဧည့်သည် တွေပါလာတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

ဧည့်သည် များ ထဲမှာ တော့ နန်းနှင့်အတူ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး၊ ကျန်ကုမ္ပဏီမှ ဦးကျော်ကျော် နှင့် ယာဉ်မောင်းအမျိုးသားတစ်ဦး ပါလာတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

"ကို ဒီရောက်နေတာ မန္တလေးရုံးခွဲကပြောလို့ သိရတယ်။ အတော်ပဲ။ ရွှေထုတ်လုပ်တာတွေ မျက်မြင်တွေ့ချင်နေတာနဲ့ ကိုလိုက်ပြရမယ်"

"ရတယ် နန်း၊ လေ့လာမယ်ဆိုရင် ဒီနားက ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ ဝင်လေ့လာကြတာပေါ့"

ကုမ္ပဏီမှ တာဝန်ရှိသူများ နှင့် တွေ့ဆုံပြီး နန်းတို့ နှင့် မိတ်ဆက်ပေးကာ ကုမ္ပဏီကလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် လိုက်လံရှင်းပြခဲ့သည်။ ။

တဂျိုးဂျိုးနှင့် ကြိတ်ခွဲနေသော ကျောက်ခွဲစက်များ ဘက် အရင် သွားရောက်ကြည့်ရှုကြပြီး နန်းတို့ အဖွဲ့မှာ လည်း သိလိုသည် များကို အသေးစိတ် မေးနေကြသည်။ ။

"အခု ကြိတ်ခွဲနေတဲ့ ကျောက်ထဲမှာ ရွှေပါသလား။"

"ဟုတ်ကဲ့ ပါတယ်။ အခု ကြိတ်ခွဲနေတဲ့ ကျောက်တွေကတော့ ပင်မအင်းလုံးလို့ ခေါ် သတ္တု ရိုင်းသိုက်ထဲကနေ ထုတ်လို့ ရတဲ့ ဗြူးကျောက်တွေကို ပထမဆုံး အခုလို စက်တွေနဲ့ ကြိတ်ခွဲရတာပါ။"

"ရွှေက ဒီကျောက်တွေထဲမှာ ရောပါသလား။ မြေကြီးထဲမှာ ရောပါသလား။"

"ရွှေသတ္တုတွေဟာ Sulphide Ore လို့ ခေါ်တဲ့ ကျောက်သားတွေမှာ စွဲဝင်ပါသလို Oxide Ore လို့ ခေါ်တဲ့ မြေသားမှာ လည်း ပါတတ်တယ်။ ဒေသတစ်ခုနဲ့ တစ်ခုတော့ မတူဘူးပေါ့။"

"ခုရလာတဲ့ ကျောက်မှုန့်တွေကို ဆက်ပြီး ရွှေထုတ်တာလိုက်ပြဦး။"

"ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ တော့ ဗြူးမြေစာတွေကို မှုန့်သထက် မှုန့်အောင် ခုလို ပြည်တွင်းဖြစ် JAW CRUSHER တွေ၊ Pulverizer တွေနဲ့ ပဲ ကြိတ်ခွဲတာပေါ့။ တတ်နိုင်ရင် 200(mash) ရောက် အောင် မှုန့်နိုင်ရင် ရွှေပိုအထွက်ကောင်းတာပေါ့။"

"အင်း ဆက်ပါဦး။"

"ခု မြင်နေရတဲ့ ကြိတ်ခွဲစက်တွေကနေ သတ္တုရိုင်းပေါ်မူတည်ပြီး အစိုနဲ့ အခြောက်အဖြစ် ရလာတဲ့ သတ္တုရိုင်းတွေကို ခုလို မိန်းကလေးတွေ

နဲ့ ဒေသခံနည်း အင်ပိုင်းလို့ ခေါ်တဲ့ လက်လှည့်စနစ် နဲ့ ပဲ ပြဒါးထည့်ပြီး ရွှေကိုဖမ်းရတယ်။ အဲဒီနည်းစနစ်နဲ့ ရတဲ့ ရွှေကိုတော့ ပြဒါးစုရွှေလို့ ခေါ်တယ်"

"ပြဒါးနဲ့ ဖမ်းတော့ အင်ပိုင်းလှည့်တဲ့ အလုပ်သမလေးတွေမှာ အန္တရာယ်မရှိဘူးလား ကို"

"စနစ်တကျ မကိုင်တွယ်ရင်တော့ Mercury Poison လို့ ခေါ်တဲ့ ပြဒါး အဆိပ်သင့်ရောဂါ ရတတ်တာပေါ့။ ပြဒါးရဲ့ အဆိပ်က ချက်ချင်းမသိရပေမဲ့ နှစ်ပေါင်းကြာလာရင်တော့ မိန်းကလေးတွေ ဆိုရင် ကိုယ်ဝန်မဆောင်နိုင်တာတို့ ၊ ခန္ဓာကိုယ် ဖောရောင်တာတို့ ၊ အရေပြားပေါ်မှာ အနာတွေ ယားယံတာတို့ တွေ ဖြစ်လာတတ်တယ်"

"ကြောက်စရာပဲနော်။ ဒါကို ဘယ်လိုကာကွယ်မှု လုပ်ထားသလဲ"

"အင်ပိုင်းလှည့် ပြဒါးဆေးကိုင်မယ့် အလုပ်သမတွေကို လက်အိတ်နဲ့ ပဲ ကာကွယ်ဖို့ သတ်မှတ် ထားတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အနာတစ်ခုခုရှိရင် မကိုင်စေရဘူး။ အလုပ်ပြီးတဲ့ အချိန် ထမင်းစားချိန်ဆို သေသေချာချာ ဆေးကြောစေတယ်။ ဒါကို အလုပ်သမများကို အနီးကပ်ကြည့်ရှုနေတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ နဲ့ ကုမ္ပဏီက တာဝန်ရှိသူတွေကိုလည်း အဆင့်ဆင့် မှာထားပြီးဖြစ်တယ်"

"မြေစာတွေကို ဘာဖြစ်လို့ နေလှန်းထားတာလဲကို"

"ဒီမြေစာတွေကတော့ ပြဒါးစုနဲ့ ဖမ်းပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့ မြေစာတွေကို လှန်းထားတာပါ။ မြေစာ တွေက စိုနေတာလည်း ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဆာလဖိုက်(ကန့်)တွေပါရင် နေပူရှိန်ကြောင့် အောက်ဆိုက်ဖြစ်ပြီး အငွေ့ပြန်စေတဲ့ သဘောပေါ့။ ကန့်ချွတ်နည်းတစ်ခုပဲ"

"မဆိုးဘူးနော် ကို၊ သိပ္ပံနည်းကျသားပဲ"

"သိပ်မှန်တာပေါ့၊ ဆက်ပြီးတွေ့ရဦးမယ်၊ ခုနေလှန်းထားတဲ့ အင်ချေးတွေကို ထုံး၊ သဲ၊ အင်ချေး ၅: ၅:၁ အချိုးလိုက်ထည့်ပြီး ဆိုင်ယာ နိုက်ကို မြေစာအိတ် လေးတန်ကို ဆေး ၁၆၀ ဂရမ်နဲ့ လောင်းထည့်ပြီး ဆေးကျွေးရတယ်"

"ဆိုဒီယမ်ဆိုင်ယာနိုက်ဆိုတာ အဆိပ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ အင်မတန်ပြင်းတဲ့ အဆိပ်တစ်မျိုးပဲ။ ရွှေဟာ ဆိုင်ယာနိုက်ထဲမှာ ပိုပျော်ဝင် တယ်။ ဒါကြောင့် သတ္တုရိုင်းတွေကို ဆိုင်ယာနိုက်ထည့်ဖျော်ပြီး ရွှေကို အရည်အဖြစ် ပျော်ဝင်စေရတာ ပေါ့"

"ဆိုင်ယာနိုက်ကိုရော အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် ကာကွယ်မှုတွေ လုပ်ထားသေးလား"

"အများကြီး စီစဉ်ထားရတာပေါ့။ ဆိုင်ယာနိုက်ကို တာဝန်ပေးထားတဲ့ သူပဲ ကိုင်တွယ်ရမယ်။ ကိုင်တွယ်ရာမှာ လည်း လက်အိတ်နဲ့ ပဲ ကိုင်တွယ်ရမယ်လေ။ ဆိုင်ယာနိုက်ချက်ကန်တိုင်းကိုလည်း မဆိုင်တဲ့ သူတွေ မဝင်ရအောင် အမြဲတမ်း သော့ခတ်ထားရတယ်။ စွန့်ပစ်တဲ့ မြေစာတွေမှာ လည်း ဆိုင်ယာနိုက်တွေ ကျန်နေတတ်လို့ ဟိုးထောင့်က ကျင်းတွေထဲထည့် ထုံးဖြူးပြီး စွန့်ပစ်ရတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းကာကွယ်မှုပေါ့"

"ဒီဆိုင်ယာနိုက်နဲ့ ဖျော်ပြီးထွက်တဲ့ အရည်တွေမှာ ရွှေပါသလား"

"အခုမြင်နေရတဲ့ ချက်ကန်ထဲကဆင်းလာတဲ့ ရွှေမှုန့်ရည်တွေကို ဓာတ်ကြွကာဗွန်မှုန့်ထည့် ထားတဲ့ Carbon Column နဲ့ လေးရက်ဖမ်းရတယ်။ ငါးရက်လောက်မှာ တော့ ကာဗွန်ပြောင်းကို ရေစစ်ပြီး ကာဗွန်ကို

မီးနဲ့ အပူပေးရတယ်။ ရွှေလှော်တယ်ခေါ်တာပေါ့။"

"အပူချိန် ဘယ်လောက်ပေးရသလဲ"

"အပူချိန်ကတော့ ၁၃၀ စင်တီဂရိတ်ကနေ ၁၅၀ စင်တီဂရိတ်အထိ ကြားထဲပေးရတယ်။ အချိန်က ၁၂ နာရီလောက် လှော်ရတယ်"

"ရလာတဲ့ ပြာတွေကို ရွှေဘယ်လိုထုတ်သလဲ။ အဆင့်တွေက အတော်များ တယ်နော်"

"များ တာပေါ့။ ဒါတောင် ရွှေမဖြစ်သေးဘူး။ ပြာချထားတဲ့ ကာဗွန် တွေကို စဉ်အင်တုံတွေထဲ ထည့်ပြီး အက်ဆစ်နဲ့ စားရတယ်။ စဉ်အိုးထဲမှာ ကင်သုတ်ကြေးပြားတွေနဲ့ ရွှေမှုန့်တွေကို ဖမ်းပြီး ဖမ်းလို့ ရတဲ့ ရွှေမှုန့်တွေကိုမှ လုံထဲမှာ အပူပေးရတယ်။ ရှေးအဂ္ဂိရတ်ဖိုထိုးတဲ့ နည်းပေါ့။ ကန့်၊ ဒုတ္တာ ကို လိုသလို ကျွေးရတာပေါ့။ အဲဒီမှာ ပြဒါးစုနဲ့ ဖမ်းလို့ ရတဲ့ ရွှေတွေကိုလည်း ဒီနည်းနဲ့ အပူပေးပြီး မီးလင်းရွှေအဆင့်ရအောင် အပူပေးရတာပေါ့။ အပူပေးပြီး ရလာတဲ့ ရွှေကိုမှ ဘားလောင်းတယ်လို့ ခေါ်တဲ့ ရွှေချောင်းလောင်းရတာပေါ့"

"အခု ရလာတဲ့ ရွှေက ဘယ်အဆင့်လောက်ရှိပြီလဲ"

"ဒေသအခေါ်အရ ၁၄ ပဲရည်အထက်ပေါ့။ ၉၉.၉၉ အဆင့် ရွှေစင်တော့ မရသေးဘူးပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ အခေါ်ကတော့ ရွှေကြမ်းအဆင့်ပဲ သတ်မှတ်ထားသေးတယ်။ သူရဲ့ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းကို ထပ်မံပြီး နိုင်ငံတော်ပိုင် ရွှေသတ္တုသန့်စင် စက်ရုံကြီးတွေက ခေတ်မီနည်းနဲ့ ချွတ်စင်ပြီးမှသာ ၉၉.၉၉ ကမ္ဘာ့အဆင့်မီတဲ့ ရွှေစင်တုံးကို ရရှိတာပါ"

"တော်တော်လည်း လက်ဝင်ပြီး စိတ်ရှည်ရတယ်နော်။ အလေအလွင့်တော့ ရှိနေမှာ ပေါ့"

စနစ်တကျ ကြပ်မတ်ဆောင်ရွက်တဲ့ ကုမ္ပဏီတွေမှာ တော့ အလေအလွင့် အင်မတန်နည်း တယ်။ ဒီလို ဒေသနည်းစနစ်နဲ့ ထုတ်လုပ်မှုဟာ သတ္တုရိုင်းရဲ့ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းလောက်ကိုပဲ ထုတ်နိုင် တာပါ။ တဖြည်းဖြည်း ခေတ်မီနည်းစနစ်တွေနဲ့ သာ ထုတ်လုပ်လာရင် ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါး ရွှေရယူ နိုင်တယ်။

"ကျေးဇူး ကို၊ ခုလို လက်တွေ့ပါ လိုက်ရှင်းပြတော့ ဘယ်လိုကျေးဇူး တင်မှန်း မသိတော့ဘူး"

"ရပါတယ် နန်း၊ ကဲ အားလုံး နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။ မရှင်းတာရှိရင် လာပြီး လေ့လာပါဦး"

နန်းတို့ အဖွဲ့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားပြီး ကျွန်တော်တို့ လည်း ၅ မိုင်စခန်းမှာ ပဲ တစ်နေ့ကုန်လွန် စေခဲ့သည် ။

ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ လုပ်ငန်းများ နှစ်ပတ်ခန့် ဆောင်ရွက်ပြီး ၅ မိုင်စခန်းမှ မန္တလေးရုံးခွဲသို့ ပြန်ထွက်ခဲ့သည် ။ မန္တလေးရုံးခွဲကိုရောက်ပြီး ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲကာ မိတ်ဆွေဝန်ထမ်းများ နှင့် ရောက်တတ်ရာ ရာ ပြောဆိုနေစဉ် နန်းတို့ အဖွဲ့ရောက် လာပြီး ညနေစာ ဧည့်ခံလိုကြောင်း ဖိတ်မန္တက ပြုလာပါသည် ။ ကျွန်တော်တို့ လည်း ငြင်းနိုင်မှုစွမ်းအား မရှိတော့တာမို့ နန်းတို့ အဖွဲ့နှင့်အတူ မန္တလေး ယူနန်ထမင်းဆိုင်မှာ ညနေစာ စားဖြစ်ခဲ့သည် ။ ထမင်းစားရင်း ဦးကျော်ကျော်က မရှင်းတာလေးများ မေးလာသည် ။

"ကျွန်တော်တို့ အခု ရွှေဖော်ထုတ်လုပ်ကွက်တင်ရင် ဘယ်လိုစနစ်နဲ့ တင်ရင် ကောင်းမလဲ ဆိုတာ အကြံပြုပေးပါဦး"

"ကျွန်တော်တို့ သတ်မှတ်ထားတာကတော့ လက်လုပ်လက်စား ရွှေထုတ်လုပ်ခြင်း၊ အသေး စား ရွှေထုတ်လုပ်ခြင်းနဲ့ အကြီးစား ရွှေထုတ်လုပ်

ပ်ခြင်းဆိုပြီး သုံးမျိုး သတ်မှတ်ထားတယ်"

"ဘယ်လို ကွာပါသလဲ"

"လက်လုပ်လက်စားကိုတော့ သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်၊ တိုင်းအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုး ရေးကောင်စီနဲ့ သတ္တုတွင်းဦးစီးဌာန ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးပြီး တစ်ကွက်ကို ၀.၅ ဧက၊ လုပ်ကိုင်ခွင့် ကတော့ တစ်နှစ် မြင်းကောင်ရေ ၁၅ ကောင်အား ထက်မကျော်တဲ့ အင်ဂျင်ကိုသုံးနိုင်ပြီး ဆိုင်ယာ နိုက်နဲ့ အသုံးပြုရွှေထုတ်ယူခွင့် မပြုဘူး။ ဓာတ်သတ္တုခွန် ၇၅၀၀ ကျပ်၊ ပုံသေမြေငှားရမ်းခ ၁၀၀ ကျပ်၊ ပေါင်း ၇၆၀၀ ကျပ်ကိုပဲ တစ်နှစ်လုံးအတွက် ပေးဆောင်ရမှာ ဖြစ်တယ်"

"တစ်နှစ်လုံးမှ ၇၆၀၀ ကျပ်ပဲဆို လုပ်ပျော်တာပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ငွေကြေးအင်အားနည်းပါးတဲ့ ဒေသခံတွေအတွက် တရားဝင် လုပ်ကိုင်နိုင်တဲ့ စနစ်ပဲ"

"ရှင်းပါပြီ။ ကျန်အသေးစားနဲ့ အကြီးစားလည်း သိအောင် ရှင်းပေးပါဦး"

"အသေးစားနဲ့ အကြီးစားကတော့ သာမန်အားဖြင့် တူညီတယ်။ ဧက ၅၀ အထက် ရင်းနှီး မတည်ငွေ သိန်း ၁၀၀ ထက်ကျော်ရင် အကြီးစား၊ နည်းရင် အသေးစားလို့ အကြမ်းဖျင်း သတ်မှတ် နိုင်တယ်။ အသေးစားကိုတော့ သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ပါမစ်ရယူပြီး ငါးနှစ်စာချုပ် ချုပ်ဆို ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။ အကြီးစားအတွက်ကတော့ မြန်မာနိုင်ငံ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံကော်မရှင်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက် ပါမစ်နဲ့ မှ ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။ ၁၀ နှစ်ကနေ ၁၅ နှစ်အထိ ဆောင်ရွက်နိုင်တာပေါ့"

"အခု လက်ရှိ သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနနဲ့ အကျိုးတူဆောင်ရွက်နေတဲ့

အကြီးစား၊ အသေးစား ဖက်စပ်လုပ်ငန်းတွေ ဘယ်နှခုလောက်ရှိပြီလဲ"

လက်ရှိ အကြီးစားလုပ်ငန်းများ အနေနဲ့ စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီး ၂၉ ခုရှိပြီး အသေးစားထုတ်လုပ်မှု အနေနဲ့ ကချင်ပြည်နယ်မှာ ၁၄ ကွက်၊ မန္တလေး တိုင်းမှာ ၄၉ ကွက်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းမှာ ၁၀ ကွက်၊ စုစုပေါင်း ၇၃ ကွက် ရှိပါတယ်။ နိုင်ငံတော်ကိုလည်း အဆိုပြုငွေ ၉၁၉ သန်း၊ (၃၅ ရာခိုင်နှုန်း) အပ်နှံ ရွှေ ၅၆ ပိဿာ ရရှိနေပါပြီ။ နောက် သိပ်မကြာခင်မှာပဲ အခုလုပ်ကိုင်နေတဲ့ လုပ်ကွက်တွေ ထွက်လာ မှာ မို့ ဒီထက်ပိုပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် ပိုရှာဖွေပေးနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။

ထမင်းစားသောက်ပြီးချိန်တွင် မန္တလေးရဲ့ ညအလှတွေလည်း မီးရောင်စုံများ နှင့် အသက်ဝင် လာသည် ။ ညဘက် မန္တလေးတောင်ရဲ့ အလှကို ခံစားနိုင်ရန်၊ မန္တလေးတောင်စေတီကို ညချမ်းချိန် ဖူးမြော်နိုင်ရန် ကျွန်တော်တို့ ကို လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးသည် ။ မန္တလေးတောင်ပေါ်သို့ တက်ရသည့် ကားလမ်းဘေးမှာ တစ်ဖက်တစ်ချက် မဲဇေလီ၊ ဘောစကိုင်းပင်များ ဖြင့် မန္တလေးတောင်ကြီးကို အစိမ်း ရောင်စုတ်ချက်များ နှင့် ရေးဆွဲထားသည့်ပမာ ရှိနေပြီး တောင်ပေါ် ယာဉ်ရပ်နားသည့် ဈေးတန်းလေးသည် လည်း အလွန်စည်ကားသည် ။ နန်းနှင့် ကျွန်တော် အတူယှဉ်တွဲပြီး အဖွဲ့ရဲ့ အနောက်ဆီမှ ခွာ၍ ကွန်ကရစ် လှေကားထစ်များ အတိုင်း တက်လာခဲ့သည် ။ ပတ်ဝန်းကျင် ဈေးတန်းများမှ ဧည့်သည်ခေါ်နေသော ဆိုင်တန်းများမှ မိန်းကလေးများ ရဲ့ ဝဲတဲတဲအသံနဲ့ အတူ လေနုလေအေးများ ရဲ့ အထိတွေ့ကို ခံစားရင်း နှစ်ဦးသား တိတ်ဆိတ်စွာ ဆက်လျှောက်နေမိသည် ။

ရင်ပြင်ပေါ်ရောက်ပြီး ဘုရားဝတ်ပြု ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ကာ မန္တလေးရဲ့ ညအလှကို ခံစား ရန် ရင်ပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့မိသည် ။ စိန်၊

ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ မြကျောက်များ ဖြန့်ကြဲထားသည့် အလား မန်းရွှေမြို့ တော်တစ်ခွင် ထွန်းညှိထားသော မီးရောင်စုံအလှများ အလွန်ကျက်သ ရေရှိသည် ကို ငေးမောမိရင်း

"ကို နန်းတို့ ကို လိုက်ရှင်းပြနေရတာ မောနေပြီလား"

အတွေးအာရုံကြောမှ ခေတ္တဖျောက်မိရင်း

"မမောပါဘူး နန်း။ ဒီလို ရှင်းပြရတာတွေက အစ်ကိုရဲ့ တာဝန်တစ် ခုပဲလေ"

"ကျေးဇူးပါပဲ ကို၊ ဒါနဲ့ ကိုမိသားစုက ရန်ကုန်မှာ ပဲလား"

"ဟုတ်တယ် နန်း၊ ရန်ကုန်မှာ ပဲပေါ့။ နန်းရဲ့ မိသားစုရော"

နန်းရဲ့ မခွဲတရို့ ရယ်မောသံလေးတွေနဲ့ ခနဲ့ ပြုံးလေးတွေလားတော့ မသိပါဘူး။ ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ် မလုံမလဲ ဖြစ်တာကတော့ ကျွန်တော်ပါ ။ နန်းများ ရိပ်စားမိနေသလားမသိ။ သူကရယ်လို့

"နန်းမှာ မိဘတွေကလွဲလို့ ဒီထက်ပို သံယောဇဉ် မရှိနိုင်သေးပါဘူး"

"ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ နန်း"

"ကို အံ့ဩမယ်ဆိုလည်း အံ့ဩစရာပဲ။ နန်းက လားရှိုးကနေ အစ်ကိုကြီးခေါ်လို့ ပြည်ပကို ငါးနှစ်လောက် ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ကို့ကိုစုံ စမ်းကြည့်တော့ ပြောင်းသွားတယ်ဆိုတာကို သိလိုက်ရ တယ်။ နန်း ဘယ်ကိုဆက်သွယ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး။ ကို့ကိုတော့ အမြဲမျှော်လင့်တုန်းပါပဲ။ ကိုနဲ့ ပြန်တွေ့လိုက်တော့ မျှော်လင့်ချက်တွေ အသက်ပြန်ဝင် လာပြီလို့ ထင်ခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့"

နန်းရဲ့ စကားသံ ရပ်သွားခဲ့သည် ။ ကျွန်တော် နားလည်ပြီးသား ဖြစ်

နေပါပြီ။

"ပြီးခဲ့တာတွေ ထားခဲ့ပါတော့နန်း။ ဆယ်ရာစုတစ်ခုဆိုတာ ဘဝတစ်ခုပါ။ အလွန်တရာမှ ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ အတိုင်းအတာတစ်ခုပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုး အချိန်အခါ အရပ်ရပ်တွေ ကြောင့် ဘဝသစ်တစ်ခု ဖန်တီးယူခဲ့တာကိုတော့ နန်း နားလည်ခွင့်လွှတ်စေချင်တယ်"

"နားလည်ပါတယ် ကို၊ နောက်တစ်ခုက နန်းတို့ ကုမ္ပဏီမှာ ကိုလည်း ရှယ်ယာတစ်စုဝင်ပြီး အရင်ကလိုပဲ နန်းနဲ့ စီးပွားရေးနယ်မြေ သစ်မှာ အေးအတူပူအမျှ လက်တွဲစေချင်တယ်"

"ကျေးဇူးတင်တယ် နန်း၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တို့ ရဲ့ ဝန်ထမ်းသတ်မှတ်စည်းကမ်းလေးတွေကြောင့် နန်းတို့ ရဲ့ အခက်အခဲတွေကို နည်းပညာတွေနဲ့ အတွေ့အကြုံတွေနဲ့ ပဲ ပြင်ပကနေ တာဝန်အရသာ ကူညီပါရစေ နန်းရယ်"

နန်းဆီက မည်သည့်စကားသံမျှ ထွက်ပေါ်မလာတော့ပါ။ သိမ်မွေ့သော သက်ပြင်းချသံနှင့် အတူ မျှော်လင့်ချက်များ ပျောက်ဆုံးသွားလေသလား ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်ကြားလိုက်မိသလို လိုပင်။ ဧရာဝတီမြစ်ပြင်ပေါ်က ဖြတ်သန်းသယ်ဆောင်လာတဲ့ ရေငွေ့ရောသော လေနုအေးတွေပေါ် မှာ မျက်ရည်စတွေ ပါလာနေသလိုပင်။ လေတိုက်တိုင်း မြည်လာတဲ့ ဆည်းလည်း သံလေးတွေမှာ ရှိုက်သံတွေ ရောနေသလိုပင်။ ချိုသာတဲ့ နန်းရဲ့ ကြင်နာမှုတွေကြားက ရုန်းထွက်ဖို့ ကိုတော့ ကျွန်တော် အားတင်းနိုင်လိုက်ပြီ။ ၁၅၀၀ ဆိုသော နန်းရဲ့ မေတ္တာအမှတ်ဆီမှ တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိသော ၃၅ ရာခိုင်နှုန်း အချိုးဖြင့် နီးစပ်သော ၅၂၈ မေတ္တာအမှတ်ကိုသာ ရရှိကျေနပ်နိုင်ခဲ့ပြီး ဒေါ်နန်း လောင်ခမ်းဟူသော မရွှေ့ကြယ်ပွင့် အမည်သညာနှင့်အတူ ဓာတ်တူနံတူ ဆေးဖက်ယူ

၍ ရွှေလောက ဟင်းလင်းပြင်တွင် ထာဝစဉ် ပွင့်လန်းအောင် ပန်းယူနေ
နိုင်ဖို့ ကိုသာ ကျွန်တော် မျှော်မှန်းမှတ်တမ်း တင်ထားလိုက်ချင်သည်။ ။

၁၉၉၉ ထုတ် သတ္တုတွင်း နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း

***